

Όταν ο Ολυμπιακός έσωσε την ζωή του Ρόι Κάρολ!

Ο Ολυμπιακός θυμάται και τιμεί την προσφορά του Ρόι Κάρολ, και δεν είναι τυχαίο πως η μορφή του κοσμεί μια από τις τοιχογραφίες στα αποδυτήρια του 'Γεώργιος Καραϊσκάκης'.

Μια φιγούρα ιδιαίτερα ξεχωριστή αποτέλεσε ο Ρόι Κάρολ για το ελληνικό ποδόσφαιρο και την ομάδα του Ολυμπιακού. Μιλώντας στην ιρλανδική Fermanagh Herald, ο Ρόι Κάρολ δεν είχε πρόβλημα να εξηγήσει πώς το διάστημα της παρουσίας του στην Ελλάδα ουσιαστικά του έσωσε τη ζωή.

Γεννημένος στις 30 Σεπτεμβρίου του 1977, υπέγραψε το πρώτο του επαγγελματικό συμβόλαιο το 1995, σε ηλικία 18 ετών, για λογαριασμό της Χαλ. Από τα τμήματα υποδομής της οποίας είχε ξεπηδήσει. Πέτυχε την πρώτη του μεταγραφή δύο χρόνια αργότερα, όταν πωλήθηκε αντί 525.000 ευρώ στη Γουίγκαν. Το 2001 βρέθηκε πολύ κοντά στη Λέστερ, που όμως προτίμησε τελικά έναν πιο έμπειρο τερματοφύλακα στο πρόσωπο του Ίαν Γουόκερ.

Ο Κάρολ αρχικά ένιωθε απογοήτευση, η οποία ωστόσο μετατράπηκε σε ενθουσιασμό όταν λίγο καιρό μετά το τηλεφώνημα του χτύπησε και στην άλλη άκρη της γραμμής ήταν ο Σερ Άλεξ Φέργκιουσον. Κατέληξαν να μιλάνε για δύο ώρες, με τον θρυλικό Σκωτσέζο τεχνικό να του εξηγεί πως τον παρακολουθεί την τελευταία διετία και τον θέλει στο 'Old Trafford'. Η Γιουνάιτεντ πλήρωσε 3 εκατ. ευρώ στη Γουίγκαν και έκανε δικό της τον Ιρλανδό γκολκίπερ. Όπως είχε εξομολογηθεί ο ίδιος στο SPORT24, ο πρώτος άνθρωπος που τον πλησίασε στο προπονητικό κέντρο των 'κόκκινων διαβόλων' ήταν ο Ντέιβιντ Μπέκαμ.

"Επειδή ήμουν αγχωμένος, είχα φτιάσει στο προπονητικό πρώτος από όλους. Είχα πάει πολύ νωρίς. Ο πρώτος που συνάντησα ήταν ο Μπέκαμ. Με πλησιάζει και μου λέει: 'Τεια, είμαι ο Ντέιβιντ Μπέκαμ'. Του απάντησα χαμογελαστά: 'Λες να μη σε ξέρω; Εγώ λέγομαι Ρόι Κάρολ και είμαι ο νέος τερματοφύλακας της Γιουνάιτεντ'. Δεν υπήρχε λόγος, αλλά ήμουν νευρικός. Με έκαναν όλοι όμως να νιώσω πολύ ευχάριστα. Πέρασα φανταστικά χρόνια. Είναι όνειρο πολλών να παίξουν στη Γιουνάιτεντ. Πήραμε τίτλους, είχαμε 70.000 θεατές σε κάθε παιχνίδι. Δεν έφυγα όμως με την καλύτερη ανάμνηση, γιατί χάσαμε τον τελικό του FA Cup από την Άρσεναλ το 2005".

Μετά από 72 συμμετοχές και τρία τρόπαια με την φανέλα της Γιουνάιτεντ, ο Κάρολ υπέγραψε ως ελεύθερος στη Γουέστ Χαμ τον Ιούλιο του 2005. Τότε ήταν που ξεκίνησαν και τα προβλήματα για τον Ιρλανδό. Προβλήματα που τον οδήγησαν σε ένα σκοτεινό μονοπάτι. Και όλα άρχισαν μετά από έναν σοβαρό τραυματισμό που είχε ως παίκτη των 'σφυριών'. Έμεινε δέκα μήνες εκτός δράσης. Διάστημα στο οποίο σταδιακά έπεσε σε κατάθλιψη και έχασε την αγάπη του για τον άθλημα.

Δεν μπορούσε να διαχειριστεί την κατάσταση, που χειρότερη καθημερινά. Βρήκε καταφύγιο στο ποτό, χάνοντας τον εαυτό του και ρισκάροντας να χάσει και την οικογένειά του. Κάνοντας τον απολογισμό του, ο Κάρολ είχε υποστηρίξει μιλώντας στον Guardian το 2014 ότι "οι παίκτες πολλές φορές παρασύρονται σε καταστάσεις. Υπάρχουν οι δήθεν φίλοι... Αν είσαι νέος, δεν παίζεις και παίρνεις 20.000 λίρες την εβδομάδα, κάθεσαι στο σπίτι; Ήμουν αφοσιωμένος στο πότε θα βγω έξω, όχι στο ποδόσφαιρο".

Ο Κάρολ έφυγε από την Αγγλία για την Ρέιντζερς το καλοκαίρι του 2007. Επέστρεψε μετά από 6 μήνες για λογαριασμό της Ντέρμπι Κάουντι. Τα προβλήματα του με το ποτό ωστόσο παρέμεναν. Και τον Αύγουστο του 2009 αποφάσισε να συνεχίσει την καριέρα του στη Δανία με τη φανέλα της Όντενσε. "Όταν ήμουν στη Ρέιντζερς, στη Ντέρμπι Κάουντι και στην Όντενσε, η οικογένειά μου δεν ήταν μαζί μου. Και ήταν πολύ δύσκολα για εμένα. Έπινα

κάθε μέρα όλο και πιο πολύ. Είχα απομακρυνθεί από όλους". Ντρεπόταν να πάει σε κέντρο αποτοξίνωσης, καθώς ήταν ένα γνωστό πρόσωπο. Η σύζυγος του τον έπεισε.

"Μετά το τέλος της θητείας μου στη Δανία σηκώθηκα ένα πρωί σε ένα διαμέρισμα και κοίταξα τον εαυτό μου στον καθρέπτη. Είπα στον εαυτό μου: 'Τι κάνεις; Θα πεθάνεις αν συνεχίσεις έτσι'. Από εκείνη την ημέρα άλλαξαν όλα. Πήγα σε ένα ξενοδοχείο να μείνω και έμεινα μακριά από το αλκοόλ. Ήταν τρομακτικό όλο αυτό όσο το σκέφτομαι. Ήταν και ένα διάστημα που δεν είχα ομάδα και αυτό έκανε τα πράγματα πιο δύσκολα. Είχα πραγματοποιήσει το όνειρό μου να γίνω επαγγελματίας ποδοσφαιριστής, είχα αυτή την προνομιούχα θέση και την πετούσα. Μετά από όλα αυτά μπορώ να σου πω ότι δεν μου λείπει καθόλου αυτή η περίοδος". Από τον Ιανουάριο του 2011, όταν ολοκλήρωσε την παρουσία του στην Όντενσε, ο Κάρολ ήταν χωρίς ομάδα. Επέστρεψε στην Αγγλία, πήγε σε κέντρο αποτοξίνωσης με ψεύτικο όνομα και για τους επόμενους οκτώ μήνες, απλά περίμενε και ήλπιζε να χτυπήσει το τηλεφώνημα του. Και τελικά συνέβη. Σέφιλντ Γιουνάιτεντ και Πρέστον τον είχαν απορρίψει, όταν εμφανίστηκε η προοπτική της Ελλάδας.

"Επικοινωνήσαμε μαζί μου ένας Έλληνας ατζέντης και μου μίλησε για τον ΟΦΗ. Δεν ξέρω καν πού βρήκε το τηλεφώνημα μου... Ήμουν κοντά στο να χάσω την οικογένειά μου και σκέφτηκα πώς δεν γίνεται να συνεχίσω έτσι. Οπότε έπρεπε να αποφασίσω. Θα σκοτώσω τον εαυτό μου σε 2-3 χρόνια ή θα είμαι με την οικογένειά μου. Οπότε είπα ας πάμε στην Ελλάδα, να κάνουμε μια καινούρια αρχή και να ξεφύγω από όλες τις κακές συνήθειες. Αυτή η απόφαση άλλαξε τελείως την ζωή μου. Έφτασα στην Κρήτη Αύγουστο, είχε 35 βαθμούς, τα πάντα έσφυζαν από υγεία, οι άνθρωποι ήταν ευγενικοί μαζί μας. Έπαιξα καλά στον ΟΦΗ και μετά από πέντε μήνες με αγόρασε ο Ολυμπιακός".

Ο Κάρολ εξομολογήθηκε στην Fermanagh Herald, πως αυτή η εξέλιξη στην καριέρα του, αποδείχθηκε σωτήρια για την ζωή του. Η καθημερινότητα του στην Ελλάδα τον άλλαξε ριζικά, δίνοντας του μια δεύτερη ευκαιρία.

"Ήταν μεγάλη μου τιμή να παίξω γι' αυτές τις ομάδες. Πρώτα ήταν ο ΟΦΗ και πηγαίνοντας στον Ολυμπιακό ήταν πραγματικά απίστευτο. Έρχεται ένας κόμπος στο λαιμό μου όταν σκέφτομαι τι είχα περάσει πριν καταλήξω στην Ελλάδα. Ήμουν σε ένα σκοτεινό μέρος, έπινα και έπρεπε να κάνω κάτι γι' αυτό. Ο καιρός, οι άνθρωποι, η διαφορετική κουλτούρα της Ελλάδας με βοήθησαν να τα ξεπεράσω όλα αυτά. Ήταν πολύ ωραία να κερδίζω ξανά τρόπαια και να παίζω σε διοργανώσεις όπως το Champions και το Europa League με τον Ολυμπιακό, δίπλα σε σπουδαίους παίκτες".

Ο Ιρλανδός γκολκίπερ κέρδισε την εκτίμησή τόσο

των φίλων του ΟΦΗ, όσο και αυτών του Ολυμπιακού. Για τους δεύτερους δεν χρειάστηκαν παρά οι δύο εκείνες εμφανίσεις του με την Ρουμπίν Καζάν, για να γίνει σύνθημα στα χείλη τους. Στη Ρωσία ο Κάρολ μπήκε αλλαγή στη θέση του Μέγιερ και έπιασε το πέναλτι, με τον Ολυμπιακό να κερδίζει 0-1. Και στη ρεβάνς του 'Γ. Καραϊσκάκης' έπαιξε τραυματίας στα τελευταία 20 λεπτά, πραγματοποιώντας σωτήριες επεμβάσεις.

"Για να είμαι ειλικρινής, δεν είχα καταλάβει πόσο μεγάλη ομάδα ήταν. Γνώριζα ότι έχει φοβερό γήπεδο. Έζησα εκπληκτικές στιγμές. Φανταστικοί οπαδοί, φανταστικός προπονητής τερματοφυλάκων. Από τους καλύτερους που είχα ποτέ. Αναφέρομαι στον Αλέκο Ράντο. Εγώ τον έλεγα βέβαια mal@@@ (γέλια). Ο Ολυμπιακός είχε όλα όσα χρειαζόταν ένας επαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Γεμάτο γήπεδο, νίκες, τίτλους, Champions League.

Όταν χρειάστηκε να μπω στον αγώνα με τη Ρουμπίν ως αλλαγή επειδή χτύπησε ο Μέγιερ, έκανα επτά λεπτά να βγάλω τα ρούχα που φορούσα. Τόσο κρύο έκανε. Μπήκα και απέκρουσα πέναλτι. Θυμάμαι ότι με αποθέωναν τα ΜΜΕ και οι οπαδοί. Εγώ απλά λέω ότι έκανα τη δουλειά μου. Το δεύτερο παιχνίδι με τη Ρουμπίν Καζάν στην Ελλάδα είναι αυτό που θυμάμαι περισσότερο. Έπαιξα τραυματίας για περισσότερα από 20 λεπτά, δεν μπορούσα ούτε να περπατήσω. Έκανα αποκρούσεις και κράτησα όρθια την ομάδα. Ακόμα έχω στο μυαλό μου τις φωνές των οπαδών. 33.000 άτομα φώναζαν 'Ρόι Κάρολ οέ, οέ, οέ...'. Πώς να ξεχάσω τέτοιες στιγμές;

Με είχε πάρει ένας φίλος μου από το Λονδίνο και απορούσε με την ατμόσφαιρα στο Καραϊσκάκης. Και του λέω: 'Πού να τη ζήσεις από κοντά'. Στην Αγγλία δεν είναι έτσι οι οπαδοί. Εκεί κάθονται και παρακολουθούν την εξέλιξη του αγώνα. Στην Ελλάδα χορεύουν και φωνάζουν. Έχουν πάθος για το ποδόσφαιρο. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού δεν πήγαιναν μόνο στους αγώνες ποδοσφαίρου. Θυμάμαι ότι ακολουθούσαν τα τμήματα βόλεϊ, πόλο, όλα τα τμήματα", είχε υποστηρίξει χαρακτηριστικά στο SPORT24.

Τον Αύγουστο του 2014 ο Κάρολ έφυγε από την Ελλάδα και επέστρεψε στο Νησί για λογαριασμό της Νοτς Κάουντι. Και δύο χρόνια αργότερα πήγε στην Λίνφιλντ, όπου έμεινε μια τριετία, κέρδισε τρόπαια και αγωνίστηκε στην Ευρώπη. Έκτοτε ο 43χρονος σήμερα Ιρλανδός ασχολήθηκε με την προπονητική τερματοφυλάκων, δημιουργώντας τη δική του ακαδημία για γκολκίπερ, την RC coaching. Η επιθυμία του είναι μοιραστεί την εμπειρία του με νεαρούς τερματοφύλακες, βοηθώντας τους να βελτιωθούν αλλά και να τους εξηγήσει τους... κινδύνους που παραμονεύουν, με βάση όσα έζησε ο ίδιος.

Ο Κάρολ δεν έκρυψε την επιθυμία του να επιστρέψει στην Ελλάδα μόλις περάσει η... μπόρα με τον Covid-19. "Θέλω να γυρίσω την Ελλάδα όταν τελειώσει η περιπέτεια με τον κορονοϊό. Ως οικογένεια έχουμε την δυνατότητα να επισκεφθούμε την χώρα για 7-10 μέρες διακοπών. Γνώρισα πολλούς καλούς ανθρώπους εκεί και έκανα κάμποσους φίλους. Θα προσπαθήσω να κάνω κι ένα καμπ τερματοφυλάκων κάποια στιγμή, ίσως καταφέρω να φέρω κάποια παιδιά από την ακαδημία μου για να προπονηθούν στην Ελλάδα", αποκάλυψε στην Fermanagh Herald.

Η πικρή αλήθεια είναι πως το ελληνικό ποδόσφαιρο στο σύνολό του, δεν έχει και πολλά πράγματα για τα οποία μπορεί να υπερηφανεύεται. Από τα λίγα που μπορεί να το κάνει, είναι και η ιστορία του Ρόι Κάρολ. Όχι για όσα του πρόσφερε μέσω της παρουσίας του στο χορτάρι για τον ΟΦΗ και τον Ολυμπιακό, αλλά για εκείνα που του χάρισε ως εφόδια μιας ολοκληρωτικής αλλαγής στην προσπάθεια του Ιρλανδού για μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή, μέσω της ψυχικής και σωματικής κάθαρσης. Δεν είναι και λίγο.